

направлення їх на офіційну електронну адресу суду з обов'язковим скріпленням їх власним електронним цифровим підписом учасника справи, що також значно пришвидшує розгляд справи.

Отже, незважаючи на виклики сьогодення, в умовах воєнного стану та боротьби за демократичні цінності, цивільне судочинство не стоїть на місці та здійснює свої завдання у встановленому Конституцією України та Законами порядку, розвивається та пристосовується до ефективного захисту прав та інтересів громадян навіть в умовах воєнного стану.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Офіційна сторінка Верховного Суду: URL.: supreme.court.gov.ua
2. Ухвала ВП ВС від 09.06.2022 у справі № 910/10427/19. URL.: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/104769599>.
3. Постанова ВС від 04.08.2022 у справі № 420/2429/20. URL.: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/105623435>
4. Постанова ВС від 11.08.2022 у справі № 199/8478/21. URL.: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/105910539>
5. Постанова ВС від 11.05.2022 у справі № 910/5241/20. URL.: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/104272206>
6. Ліопол І. М. Розвиток інституту апеляційного перегляду судових рішень у цивільному судочинстві в цифрову еру України : Захист прав людини у цивільному судочинстві : матер. Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. ім. Ю. С. Червоного (м. Одеса, 17 грудня 2021 р.) [Електронне видання] / за заг. ред. д.ю.н., професора Н. Ю. Голубевої. – Одеса: Фенікс, 2021. С.с. 39-42. URL: <https://scholar.google.com.ua/citations?user=bQNSWIMAAAJ&hl=uk>

Матвієва Альбіна Богданівна, Чечельницька Валерія Станіславівна
студентки 4-го курсу факультету адвокатури та антикорупційної
діяльності Національного університету «Одеська юридична академія»

*Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри цивільного процесу,
Питуляк В. М.*

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ СПІВПОЗИВАЧА В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Цивільне процесуальне законодавство України закріплює поняття співучасті опосередковано, під яким слід розуміти участь у справі кількох позивачів і (або) відповідачів [1]. Незважаючи на усі нововве-

дення в законодавстві, у юридичній доктрині існують різні погляди вчених на правову природу процесуальної співучасті в цивільному процесі.

Так, на думку О. Козлова, під процесуальною співучастю слід розуміти участь двох чи кількох осіб у справі на стороні позивача або відповідача, чи одночасно в інтересах обох сторін [2, с. 73]. Більш детально саме щодо природи даної дефініції висловлюється С. Чорнооченко, який визначає під співучастю обумовлену нормами матеріального права множинність осіб на тій чи іншій стороні в цивільному процесі в силу наявного спільного права чи спільного обов'язку [3, с. 58].

Норми законодавства та юридичної літератури виділяють три передумови виникнення множинності осіб на стороні позивача:

- пред'явлення позову спільно кількома позивачами;
- об'єднання позовів судом;
- залучення особи до участі у справі як співпозивача.

Проте, передбачаючи можливість брати участь в цивільній справі кількох позивачів і (або) відповідачів, зазначив порядок залучення до участі у справі співвідповідача та не врегулював залучення до справи саме, згідно вищезгаданої третьої підстави, співпозивача. Отже дана тема залишається відкритою для дискусій щодо врегулювання цієї прогалини у практичному застосуванні.

Оскільки це питання не достатньо виражене нормами цивільного процесуального права, то слід звернутись до судової практики, в якій зазначено, що тільки особа, яка вважає себе співпозивачем може звернутись до суду із заявою про її залучення. Тобто, співпозивач за власною ініціативною залучається до справи, так як пред'явлення позовних вимог до відповідача є правом особи.

Виходячи з іншого аспекту аналізу співучасті слід використати аналогію закону – особа звертається до суду із заявою про залучення її як співпозивача або до закінчення підготовчого провадження або вже до початку першого судового засідання. Якщо особу залучили, як співпозивача, то суд постановляє ухвалу. Також за клопотанням залученої особи, яка вважає себе співпозивачем, розгляд справи починається спочатку. Водночас, не вимагається згода у залученні до участі по справі співпозивача позивача, за позовною заявою якого було відкрито провадження [4].

Але на відміну від виникнення множинності осіб на стороні позивача шляхом пред'явлення позову кількома позивачами й

об'єднанням позовів, у разі залучення співпозивача до участі в уже наявний цивільний процес постає питання як перед судом так і для учасника процесу, який же процесуальний статус слід обрати: співпозивача чи третьої особи, що заявляє самостійні вимоги на предмет спору [5, с. 102].

Отже, підсумувавши все вище сказане, можна дійти висновку, що цивільно-процесуальне законодавство не містить норм, які стосуються безпосередньо залучення співпозивача, але за аналогією закону видається, що дане питання знаходить свою реалізацію в практичному застосуванні.

Позитивним аспектом в застосуванні процесуальної співучасті є саме досягнення процесуальної економії та запобігання винесенню протилежних рішень за аналогічними позовами.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний процесуальний кодекс України. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text>
2. Бичкова С. С. Цивільний процесуальний правовий статус осіб, які беруть участь у справах позовного провадження : дис. ... док. юрид. наук : 12.00.03. Київ, 2011. 519 с.
3. Чорнооченко С. І. Цивільний процес: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Центр учбової літератури, 2014. 416 с.
4. Тertiшніков В. І. Цивільний процесуальний кодекс України (За станом на 10 травня 2002 року): Науково-практичний коментар. Харків : Консум, 2002. 408 с.
5. Цивільний процес України: підручник / кол. авторів; за ред. В. О. Кучера. Львів: ЛьвДУВС, 2016. 768 с.